

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **P. L.**, nar. X., bytom Ž., t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby, Gucmanova 19/670, Leopoldov, právne zastúpený advokátom: *Mgr. Ing. Dušan Grman so sídlom v Trnave, Trojičné námestie 11*, proti žalovanému: **Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby**, Gucmanova 19/670, 920 41 Leopoldov, o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 138953/3-5-2007 z 15. októbra 2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/104/2007 - 151 z 12. mája 2011, v spojení s opravným uznesením č. k. 14S/104/2007 - 167 z 1. júla 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/104/2007 - 151 z 12. mája 2011, v spojení s opravným uznesením č. k. 14S/104/2007 - 167 z 1. júla 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Súd priznáva právnomu zástupcovi žalobcu Mgr. Ing. Dušanovi Grmanovi odmenu

za zastupovanie a náhradu hotových výdavkov v sume 162,46 €.

Upravuje sa uctáreň najvyššieho súdu, aby Mgr. Ing. Dušanovi Grmanovi vyplatila odmenu vo výške 162,46 € z prostriedkov štátu po právoplatnosti tohto rozsudku na účet č. X..

Žalovaný je povinný zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 162,46 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 14S/104/2007 - 151 z 12. mája 2011, v spojení s opravným uznesením č. k. 14S/104/2007 - 167 z 1. júla 2011, zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnutie žalovaného č. 138953/3-5-2007 z 15. októbra 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu pedagóga VV a VT Ústavu na výkon odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov č. 138953/3-3-2007 z 11. septembra 2007, ktorým mu bol uložený disciplinárny trest zákazu dvoch nákupov potravín, vecí osobnej potreby a iných vecí okrem základných a ďalších potrieb osobnej hygieny a základných potrieb na korešpondenciu za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 2 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „zákon o VTOS“), ktorého sa mal dopustiť porušením ustanovenia § 39 písm. a) a písm. k) zákona o VTOS tým, že nedodrжал povinnosť v čase od večierky do budíčka dodržiavať nočný klud a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Z obsahu administratívnych spisov žalovaného krajský súd zistil, že disciplinárneho previnenia sa žalobca mal dopustiť tým, že 22. júla 2007 pri pravidelnej kontrole ciel odsúdených o 02,50 hod. mal pritiahnúť televízny prijímač k celovým mrežiam a pozeral televízne vysielanie. Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu poukázalo aj na to, že odsúdený P. L. mal aj 5. júla 2007 počas kontroly ciel o 01,45 hod. pritiahnúť TV prijímač k celovým mrežiam, vo vnútri cely mal deku na zemi a pozeral televízne vysielanie.

Toto disciplinárne previnenie bolo riešené iba dohovorom. S poukazom na výpoveď referenta režimu, zaznamenanú v zápisnici z 22. júla 2007, ktorou bol podľa názoru žalovaného jednoznačne a určito zaznamenaný skutok tak, ako je kladený žalobcovi za vinu, žalovaný v napadnutom rozhodnutí zdôraznil, že nerešpektovanie povinnosti odsúdeného plniť povinnosti uložené zákonom a ústavným poriadkom, v čase od večierky do budička dodržiavať nočný pokoj, nemožno odvolateľovi tolerovať a je vzhľadom na účel a výkon trestu neprijateľné.

Žalobca vo svojej žalobe uvádzal niekoľko námietok týkajúcich sa zákonnosti a ústavnosti postupu žalovaného, s ktorými sa krajský súd ako s nedôvodnými náležite vysporiadal. Za dôvodnú však považoval námietku, že rozhodnutie nebolo vydané na základe dostatočne a úplne zisteného a v obsahu spisu zdokumentovaného skutočného stavu a že prijatý záver správneho orgánu zodpovedal objektivizovaným skutkovým zisteniam.

Krajský súd uviedol, že z popisu skutku tak, ako bol uvedený v napadnutom rozhodnutí cit: *“..Dňa 22.7.2007 pri pravidelnej kontrole ciel odsúdených o 02:50 hod. na VIII. Odd – OBR, v cele č. 311, mal odsúdený pritiahnúť TV prijímač k celovým mrežiam a pozeral TV prijímač...“*, ako aj z administratívneho spisu vôbec nebolo zrejmé, ako mohol odsúdený v čase nočného klúdu zapnúť televízor, ktorý si mal pritiahnúť k mrežiam svojej cely. V rámci pojednávania dal krajský súd možnosť vyjadriť sa k tejto skutočnosti obom stranám. Právny zástupca žalobcu uviedol, že to technicky nie je možné, kvôli nepostačujúcej dĺžke elektrickej šnúry. Poverený zástupca žalovaného uviedol, že vo všeobecnosti si odsúdení zabezpečia elektrickú šnúru, ktorú pripoja napr. na osvetlenie v kúpeľňovej časti a odtiaľto čerpajú prúd. Túto šnúru potom pripoja na televízor, ktorý si pritiahnu k mrežiam.

Krajský súd poukázal na to, že ani v obsahu rozhodnutia, ani v pripojenom administratívnom spise nie sú uvedené žiadne dôkazy, ktoré by dostačujúco vysvetlili ako sa žalobca mal dopustiť porušenia zákona, ktoré bolo skonštatované. Správny orgán sa ani pri zisťovaní podkladov pre rozhodnutie ani pri odôvodňovaní rozhodnutia nevysporiadal s otázkou ako si odsúdený (žalobca) pripojil televízny prijímač na elektrickú sieť, keď v nočných hodinách dochádza k obmedzeniu dodávky elektrickej energie na celách odsúdených, a preto napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu zrušil.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko podľa jeho názoru, spôsob, akým správny orgán zistil disciplinárne previnenie žalobcu bol

štandardný, porušenie bolo zistené v rámci dozoru nad odsúdenými vo výkone trestu odňatia slobody. Osobné zistenie príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže, že žalobca sleduje v nepovolenej dobe televízne vysielanie, o ktorom spísal zápisnicu, ktorá je súčasťou spisu zo správneho konania o disciplinárnom previnení, je dôkazom svedčiacim o disciplinárnom previnení žalobcu. Takýto dôkaz bol podľa názoru žalovaného získaný v súlade so zákonom a nebol preukázaný žiaden konkrétny a relevantný dôvod na spochybňovanie objektivity tvrdenia príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže. Žalovaný poukázal na to, že samotné sledovanie televízneho vysielania je porušením ustanovení § 39 zákona o VTOS a preto spôsob zapojenia TV prijímača bol v tomto prípade irelevantný.

V ďalšej časti odvolania podrobne opísal spôsob, akým mal žalobca v čase nočného pokoja zapnúť TV prijímač, ktorý mal pritiahnutý k mrežiam svojej cely.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním z 29. júla 2011, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a zároveň namietal, že zo samotného odvolania žalovaného vychádza záver o porušení § 32 zákona č. 71/1967 Zb., keď žalovaný ako správny orgán dostatočne nezistil presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom neobstaral potrebné podklady pre rozhodnutie. Z dodatočne vyhotovenej fotodokumentácie nie je podľa názoru žalobcu preukázané, že žalobca si mohol TV prijímač pritiahnuť k mreži, ako aj nie je preukázané zapojenie TV do elektrickej siete. Žalovaný v podanom odvolaní pri znázornení zapojenia TV do elektrického okruhu uviedol, že žalobca zapojil TV do siete pomocou vyrobených „očiek“. V tejto súvislosti však žalobca zdôraznil, že nemá vedomosť o žiadnych „očkách“ a tieto neboli ani v správnom konaní uvádzané. Z vykonaného dokazovania takýto záznam resp. dôkaz, že boli na jeho cele nájdené očka, prostredníctvom ktorých sa mohol napojiť na elektrickú sieť, nevyplýva. Z vyššie uvedených dôvodov považuje žalobca tvrdenia žalovaného za účelové. Tiež poukázal na to, že nie je známe, prečo správny orgán existenciu „očiek“ v správnom konaní nezdokumentoval a tieto žalobcovi nezaistil. Nezodpovedanou podľa neho zostala aj otázka, ako mohol žalobca pritiahnuť TV prijímač v mrežiam svojej cely, keď sa tento nachádzal v oddelenej časti pri stene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa

§ 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 22. augusta 2012 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 39 písm. a) zákona o VTOS, odsúdený je povinný plniť povinnosti uložené týmto zákonom a ústavným poriadkom;

Podľa písm. k) v čase od večierky do budíčka dodržiavať nočný pokoj.

Podľa § 52 ods. 1 odsúdený je disciplinárne zodpovedný za disciplinárne previnenie.

Podľa ods. 2 disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti alebo zákazu podľa tohto zákona, predpisov na jeho vykonanie alebo ústavného poriadku odsúdeným. Disciplinárnym previnením je aj konanie, ktoré má znaky priestupku podľa osobitných predpisov.

Podľa § 100 ods. 1 písm. a), v znení účinnom do 31. marca 2008, ak tento zákon neustanovuje inak, všeobecný predpis o správnom konaní sa použije pri rozhodovaní o disciplinárnom treste.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa ods. 2 podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu v celom rozsahu, na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné doplniť, že z obsahu administratívneho spisu, ani z rozhodnutia žalovaného nebolo možné zistiť dostatok informácií pre posúdenie veci, t.j. pre posúdenie zákonnosti postupu žalovaného. Okrem výpovede príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže neobsahuje

pôvodný administratívny spis žiadne dôkazy (fotodokumentácia, resp. konkrétne miery vzdialeností, dĺžku napájacej šnúry TV prijímača), porovnaním ktorých by bolo možné dospieť k záveru, či bolo aspoň teoreticky možné, aby žalobca disciplinárne previnenie spáchal. Bolo povinnosťou správneho orgánu v správnom konaní vykonať dôkazy, preukazujúce, že sa predmetné disciplinárne previnenie stalo, tak ako to bolo zachytené v zápisnici výpovede príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže.

Podľa slov žalobcu, vypínač svetla sa v jeho cele nachádza vo výške 1,3 m, čo ale podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné posúdiť z predloženej fotodokumentácie. Tento fakt nebránil správnomu orgánu odmerať túto výšku, a ani zistiť, aká by mala byť približne dlhá napájacia šnúra TV, aby bolo technicky možné napojiť predmetným spôsobom TV, ako aj odmerať skutočnú dĺžku napájacej šnúry predmetného TV, čo však bolo potrebné vykonať v čase, kedy sa disciplinárny delikt stal, prípadne v najbližšom čase kedy to bolo možné a nie až po vydaní rozhodnutia Krajského súdu v Trnave.

Podľa názoru odvolacieho súdu, preto, aby mohol byť žalobca stíhaný za disciplinárne previnenie, nemôže byť dostatočné konštatovanie správneho orgánu, že na základe bežných postupov odsúdených, ktorí sa dopustili obdobného disciplinárneho previnenia, sa takéhoto konania dopustil aj žalobca, a nevykonať o tom žiadne dokazovanie, a ani len dokumentáciu, ktorá by to jednoznačne preukazovala.

Pokiaľ existovali nezrovnalosti v tvrdeniach účastníkov, mal sa s týmito správny orgán vysporiadať a nad všetku pochybnosť zistiť a preukázať, akým spôsobom a či vôbec mohlo dôjsť k porušeniu povinností žalobcu.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými námietkami žalovaného.

Skutočnosti, ktorými žalovaný v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalovaný namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Pokiaľ žalovaný uvádzal v odvolaní nové skutočnosti, ktoré boli údajne zistené pri preverovaní spôsobu, akým mal žalobca v čase nočného pokoja zapnúť TV prijímač, odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ tieto skutočnosti zistené boli, mali byť uvedené v rozhodnutí o uložení disciplinárneho opatrenia, ako popis skutkového stavu.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Trnave, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní trovy nevznikli.

O náhrade trov právneho zastúpenia rozhodol podľa § 148 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 2 OSP. Tieto sú tvorené 2x úkon právnej pomoci á 57 € (vyjadrenie k odvolaniu, porada s klientom 16. mája 2011 v ÚVTOS Leopoldov), 2x režijný paušál á 7,41 €, cestovné Trnava Leopoldov a späť + pomerná časť straty času 12,56 €, plus 20 % DPH, celkom 162,46 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 22. augusta 2012

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth